

Z čeho pocházíme, z jaké látky jsme stvořeni? Co byli, jaké sny měli naši předkové a jaké nám vštíplili ideje a iluze? Jakou historii nám vyprávěli, jakými legendami a mýty jsme byli odkojeni? *Lucerna*, kterou napsal jeden z nejvýkonnějších a nejznámějších tvůrců těchto mýtů, Alois Jirásek, je hrána už přes sto let na všech možných českých scénách profesionálních i ochotnických, byla mnohokrát i zfilmována a stala se jedním z děl, která formují národní identitu. Všichni ji *přece už známe*, všichni víme, že je to jen *taková líbezná a trochu komická pohádka*, kde se zpupná vrchnost snaží „zatnout tipec“ jednomu hrdému Mlynáři, bůhvíproč porazit jeho lípu a odvést mu jeho milou, na kterou líčí i Vodník, blekotaje uslintaně „Haničko - sluníčko“, kde Mlynář s Lucernou provází svůdnou Kněžnu lesní mokřinou k záměčku, zatímco kolem v temném lese vytrubují vystrašení šumaři nějakou „kasací“, kde jedna ďábelská „stiháčka“ obsedantně pronásleduje unikavého manžílka, až vyděsí i Vodníka – a nakonec všichni klečí pod zpívající lípou, ze které vystoupí čistá panna... Ale známe ji opravdu? A má co říci i dnes, kdy je svět tak jiný, než býval v dobách Jiráskových a „za onoho času“, v němž se hra odehrává?

Jiráskova *Lucerna*, tato nejhranější původní česká hra, kterou od jejího vzniku v roce 1905 uvedla řada divadel profesionálních i amatérských, se 17. března poprvé objeví na jevišti Divadla V Dlouhé **v režii Hany Burešové**. Režisérka, pro niž byla *Lucerna* v dětství vůbec prvním divadelním zážitkem, k volbě titulu říká: „*Lucerna* je jako houba, nasákne atmosféru a problémy každé doby, každý si v ní může najít svoje téma. Dá se přečíst a vyložit velmi různě, dá se zahrát tzv. proti něčemu (či pro něco), což zároveň znamená, že se dá i lehce zneužít, ať už jako nástroj propagace třídního boje svého času, nebo třeba národovectví dnes. Jsou tu skloubeny různé žánrové vrstvy, z nichž žádná by neměla chybět, ani dominovat. Je to pohádka i reálný příběh, pracuje s řadou mýtů, ikon, archetypů i klišé a další sama vytváří či spoluvytváří. Je tu posvátný strom, metaforicky skrývajícím poklad, tedy ztracenou korunu víry či svobody. Symbol lucerny jako světla v temnotách, ale zároveň i znaku poroby. Hanička symbolizující čistotu, naději i přírodní senzibilitu, babička coby vědma či matka rodu, udržovatelka tradic... Závěrečný zázrak pak zosobňuje sen národa i dětskou představu vítězství dobra nad zlem. Divadlo v Dlouhé je hravé, muzikální a má blízko k dětskému snění, které jsem v *Lucerně* vždy viděla, proto jsem ji měla dlouhodobě v zásobě jako možný titul, ale až teď se mi zdálo, že máme vhodné obsazení, byť s několika hosty.“

„*Lucerna* má poetické kvality a opravdu krásný jazyk. V různých dějových rovinách používá různé polohy jazykové, je tu lidová mluva, ale i věčnost, poetický jazyk starých proroctví a báchorek i poněkud šroubovaný jazyk vrchnosti. Nechtěli jsme text ochudit o žádnou z rovin, naše úprava se

soustředila především na srozumitelnost, protože je tu mnoho slov, která už jsou úplně zapomenuta,” uvádí spoluautor inscenační úpravy **dramaturg Štěpán Otčenášek**.

„Dnes Lucernu vlastně už nikdo doopravdy nezná, každý má jen nějaké povědomí a známé jsou *hlášky* typu ‚Haničko – sluníčko‘ či ‚tej lípy se nevzdám‘ apod., takže nemusí být zřejmé, proč byla dlouhodobě tak úspěšná. Snad to bylo i proto, že vedle mnohohrstevnatosti a ambivalentnosti textu a bohatosti jazyka poskytuje také skvělé herecké příležitosti, kterých si vždy všichni herci považovali a jezdili si je rádi zahrát i na oblast či s amatérskými soubory. Tuto tradici jsme dodrželi a do role vodníka Ivana, kterou vždy hrávali herečtí bardi, jsme obsadili Arnošta Goldflama,“ dodává režisérka Hana Burešová.

Alois Jirásek **Lucerna**
(český mýtus)

Úprava Hana Burešová a Štěpán Otčenášek **Režie** Hana Burešová **Dramaturgie** Štěpán Otčenášek
Scéna David Marek **Kostýmy** Hana Fischerová **Hudební dramaturgie** Hana Burešová
Hudba (s využitím motivů z českých luhů /i hájů/) Marek Doubrava **Projekce** František Pecháček
Světelný design Filip Wiesner

Účinkují Eva Hacurová, Jan Meduna, Miroslav Hanuš, Igor Orozovič, Jaroslava Pokorná, Veronika Lazorčáková / Marie Poulová, Jan Vondráček, Jiří Wohanka, Čeněk Koliáš, Martin Veliký, Pavel Tesař, Magdalena Zimová, Arnošt Goldflam, Martin Matejka, Tomáš Turek, Tomáš Borůvka a další.

Premiéry 17. a 18. března, nejbližší reprízy 26. března (v 18 h), 6. a 26. dubna, 9. a 30. května v 19 h

LUCERNA

duben 2017

29. 3.	ST 19.00	LÉKAŘEM PROTI SVÉ Vůli	DIVADLO ALFA, PLZEŇ
30. 3.	ČT 19.00	BRATŘI LVÍ SRDCE	DIVADLO POLÁRKA, BRNO
31. 3.	PÁ 19.00	MEDVĚDI	KLICPEROVO DIVADLO, HRADEC KRÁLOVÉ
1. 4.	SO 11.00	BATOSNĚNÍ	DAMUZA
1. 4.	SO 14.00	WORKSHOP FOTOKOMIKSU SE ZULIČNÍKY	
1. 4.	SO 17.00	O BÍLÉ LANI	DIVADLO DRAK, HRADEC KRÁLOVÉ
2. 4.	NE 13.30 + 16.15	WORKSHOP VYLOŠUJ SI POHÁDKU	
2. 4.	NE 15.00	ŽIVÁ VODA	DIVADLO J. K. TYLA, PLZEŇ
4. 4.	ÚT 19.00	HEDA GABLEROVÁ	
5. 4.	ST 19.00	S ÚSMĚVY IDIOTŮ	
6. 4.	ČT 19.00	LUCERNA	
7. 4.	PÁ 19.00	POLEDNÍ ÚDĚL	
8. 4.	SO 19.00	KABARET KAINAR – KAINAR	
9. 4.	NE 11.00 + 14.00	TATÍNEK NENÍ K ZAHOZENÍ	HOT DIVADELNÍ SPOLEK LOKVAR
9. 4.	NE 19.00	DATING V OSMI	ST[ART] HRADEC KRÁLOVÉ
10. 4.	PO 19.00	MNOHO POVYKŮ PRO NIC	
11. 4.	ÚT 19.00	VIKTOR ANEB DÍTKA U MOCI	
12. 4.	ST 18.30	ONĚGIN BYL RUSÁK	
13. 4.	ČT 19.00	DATING V OSMI	ST[ART] HRADEC KRÁLOVÉ
17. 4.	PO 17.00	O LINÉ BABIČCE	
18. 4.	ÚT 19.00	OBLMOV	
19. 4.	ST 19.00	HOVORY NA ÚTĚKU	
20. 4.	ČT 19.00	POLEDNÍ ÚDĚL	
21. 4.	PÁ 19.00	SOUBORNÉ DÍLO WILLIAMA SHAKESPEARA VE 120 MINUTÁCH	
24. 4.	PO 19.00	407 GRAMŮ Z BOHUMILA HRABALA	
25. 4.	ÚT 19.00	SOUBORNÉ DÍLO WILLIAMA SHAKESPEARA VE 120 MINUTÁCH	
26. 4.	ST 19.00	LUCERNA	
27. 4.	ČT 19.00	LIDSKÁ TRAGIKOMEDIE	
28. 4.	PÁ 19.00	HOVORY NA ÚTĚKU	